

dextra parte a tempore natiuitatis manca, nomine **A**
Tethileis, Domino auxiliante, ibidem est sanata.

De Wigmodis autem, ex villa *Medemahem*, femina
quædam, Ida vocabulo, novem annis cæcitatem pas-
sa, ibidem Domini gratia oculorum donata est luci-
flua claritate.

Cæterum de *Riustri* ex villa *Smalonfet*, quædam
femina, Dissith nominata, per undecim menses uno
oculo cæcata, ille adueniens, beati viri meritis am-
borum se gavisa est potitam lumine.

Femina quædam ex villa *Thadingen*, Egilmate vo-
cata fuerat, quæ longo tempore morbo paralytico
horrendum in modum afflicta, tandem miseratione
divina ad sanctum perveniens locum, ibidemque in-
stanter Deum deprecans, paralysi liberata, reparatis **B**
viribus Deo gratias egit, et cum gaudio domum
rediit ^a.

Similiter quoque ex loco *Citirothe* nuncupato, fe-
mina quædam luminis officio diu destituta, cum pri-
mum ad eundem locum pervenit, ibique orationi
dedita, solo prostrata incubuit, subito divini muneris
dono lumen recepit amissum.

Rursus de *Liastrona*, nomine *Rotgardis* femina
quædam clauda, cum illic auxilium beati viri serio
imploraret, divina miserante gratia sanata, propriis
gressibus cum summa animi voluptate ambulabat
intrepida ^b.

^a Variant editi in verbis.

CAPUT VIII.
Conclusio miraculorum S. Willehadi.

Fuerunt præterea multi causa recuperandæ salutis
ad eundem locum properantes, meritis beatissime
pontificis in via sanati, quorum aliorum relationi
innotuit sanitas, quia nequaquam ipsi, uti cœperant,
locum sanctum expetere curaverunt: verum magis
sanitate donati, ex itinere redeuntes ad propria festi-
tini cum gaudio sunt reversi, Dominum et beatum
Willehadum magnificis laudibus prædicantes.

Verum nos, ne prolixior narratio onerosa fiat
legentibus, hæc et alia multa intermisimus, quæ ta-
men plurimorum ore vulgata in populis habentur.
Corpus autem ipsius sancti, quod jam tunc a loco
requietionis suæ in alteram translatum fuerat basi-
licam, nos cum maxima fidelium turma ac cleri in-
numerabilis conventu exinde sublato feretroque
impositum, magis populorum vocibus in laudem Dei
ac beati viri concrepantibus, die depositionis illius
in nova quam tunc dedicavimus, collocavimus basi-
lica: ubi honorifice compositum, magnifice postmo-
dum atque innumeris claruit virtutum indicis, et de
die in diem meritis beati viri multiplicia inibi cre-
scent miraculorum signa. Agitur autem dies deposi-
tionis ejus simul et translationis corporis vi Idus No-
vembriis, ad laudem et gloriam nominis Domini Jesu
Christi, qui cum Patre et Spiritu sancto unus et ve-
rus Deus vivit et dominatur per immortalia sæcula
sæculorum. Amen.

C ^b Hic desinit codex Corbeiensis.

ANSCHARII EPISTOLA.

In nomine sanctæ et individuæ Trinitatis Ansga-
rius, gratia Dei archiepiscopus, omnibus sanctæ Dei
Ecclesiæ præsulibus in regno duntaxat Ludovici regis
commanentibus.

Nosse vos cupio, quia in hoc libello continetur qua-
liter Ebo Rhemensis archiepiscopus, divino afflatus
Spiritu, temporibus domini Ludovici imperatoris,
cum consensu ipsius ac pene totius regni ejus syn-
odi congregatæ, Romam adiit, ibique a venerabili
papa Paschali publicam evangelizandi licentiam in
partibus Aquilonis accepit: et qualiter postea Ludo-
vicus imperator hoc opus sublimavit, seque in omni-
bus largum præbuit et benivolum; et cætera quæ

huic legationi contigerunt. Quapropter suppliciter
deprecor ut apud Deum intercedatis, quatenus hæc
legatio crescere et fructificare mereatur in Domino.
Jam enim Christo propitio et apud Danos et apud
Sueones Christi fundata est Ecclesia, et sacerdotes
absque prohibitione proprio funguntur officio. Precor
etiam ut has litteras in bibliotheca vestra ad perpetuam
memoriam reponi faciatis; et prout locus dicta-
verit, tam vos quam successores vestri, ubi utilita-
tem perspexeritis, notum omnibus istud faciatis.
Omnipotens Deus faciat vos omnes hujus operis pia
benevolentia participes, et in cœlesti gloria Christi
cohæredes.